

Spm. nr. S 1014

Til *miljøministeren* (15/4 83) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan ligger det med riskoen for, at Danmark bliver sagsøgt og dømt for vor øldåsepolitik?«

Begrundelse

Som baggrund for spørgsmålet henvises til nedenstående Kaj Nyborg-betragtninger i Fremskridt 1983 nr. 13:

»Danmark risikerer om kort tid at skulle for EF-Domstolen i en sag, man helt burde have undgået. Det gælder det berygtede øldåsecirkulære, som blev ført igennem i 1981.

EF-Kommissionen har erklæret, at det er udtryk for diskrimination over for de udenlandske bryggerier, når den danske stat forbyder alt øl og mineralvand i engangsemballage. Danskerne holder sig jo ikke selv tilbage, når det gælder eksport af f.eks. dåseøl. At EF-Kommissionen kalder det diskriminerende, er der faktisk ikke noget at sige til.

Hele problemet kunne være undgået, hvis man simpelt hen lod den enkelte forbruger selv tage stilling til, om han eller hun ville være med på genbrugsideen. Hvorfor skal staten nu til at blande sig i det?

Noget andet er, at dåseemballagen ud fra et miljømæssigt synspunkt måske ikke er så ringe, som den er gjort til. De fleste har formodentlig erfaret, hvor let forgængelige dåserne egentlig er, og omvendt ved vist enhver sommergæst ved stranden, hvor uforgængelige og farlige knuste flasker er.

Der er med andre ord ingen grund til, at embedsmænd nu skal bruge tid og penge på at føre en så banal sag ved EF-Domstolen.

Skulle den danske stat i øvrigt få medhold, ville vel ikke engang de hjemlige bryggerier juble.

Regeringen bør ophæve øldåsecirkulæret, og lade forbrugerne bruge deres sunde fornuft. Dermed undgår vi også, at Danmarks image i EF endnu en gang lider skade.«

Besvarelse (21/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den 2. juli 1981 underskrev den daværende miljøminister bekendtgørelse nr. 397 om emballage til øl og kulsyreholdige læskedrik-

ke. Bekendtgørelsen indeholder et forbud mod engangsemballage samt bestemmelser om godkendelse af standardemballager, således at opretholdelsen af det danske retursystem for emballager på dette område sikres.

EF-Kommissionen indledte imidlertid den 16. december 1981 traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark, idet det blev gjort gældende, at reglerne i bekendtgørelsen stred mod Romtraktatens artikel 30 om varernes frie bevægelighed.

Som svar på Kommissionens skrivelse anførte regeringen, at bekendtgørelsen ikke strider mod artikel 30, idet miljøhensynet i sagen vejer tungere end hensynet til de frie varebevægelser. I regeringens svar blev det endvidere tilkendegivet, at regeringen er rede til nærmere at drøfte sagen med Kommissionen. Kommissionen har derpå den 23. december 1982 fremsendt en begrundet udtalelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at man er rede til at drøfte sagen med den danske regering.

Der er herefter på denne baggrund indledt drøftelser med Kommissionen i sagen.

Jeg håber på og regner med, at Kommissionen ved drøftelser med regeringen vil medvirke til en løsning, der sikrer opretholdelsen af det danske retursystem, som ud fra miljø- og genanvendelsessynspunkter er internationalt anerkendt, og som regeringen ikke finder strider mod Romtraktaten.

Spm. nr. S 1018

Til *forsvarsministeren* (15/4 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Kan ministeren klart afkræfte, at han, da han undlod at forlænge generaløjntant G. K. Kristensens åremålsansættelse, gjorde det usædvanlige at gå imod en foreliggende indstilling, der foreslog en vis begrænset forlængelse af ansættelserne af både chefen for forsvarsstaben og af forsvarschefen?«

Besvarelse (21/4 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg kan klart afkræfte, at der i forbindelse med spørgsmålet om genansættelse i åremålsstilling af forsvarschefen og chefen for forsvarsstaben forelå nogen indstilling eller anbefaling, som jeg skulle tage stilling til.

Spm. nr. S 1020